

په رحمان بابا شاعري باندې نوټ

د ن:

تاریخ:

رحمان بابا

رحمان بابا په ۱۵۴۲ هجري کښې په پېښور
(نهاد درکله) کښې پيدا شوی و او په ۱۱۱۸ کښې
وفات شوی و. رحمان بابا ده عزيز خان دروړ
وه. رحمان بابا يو صوفي شاعر وه. په رسول
مين شاعر وه. رحمان بابا ته د هير مقبوليت
حاصل وه په شاعري کښې. خلک ده رحمان بابا
شاعري ديره په توجو سره اوري او زدکړه
تي ښکي. رحمان بابا په ښه شاعري
کښې انسانيت ته د هير توجو ورکوي وه
او عالمگير پيغام په په خلکو ته ورکوي. رحمان
بابا د پښتو او پښتو سره د هير مینه لري.
رحمان بابا د پښتو ژبې لپاره د هير حلي ځلي
کړي او د هير کتابونه په ليکلي دي. ده رحمان
بابا ته مشهور کتابونه "پښتونه د لوان" او
"مولتيز تربيت" دي. رحمان بابا ده فاني
دنیا نه په ۱۱۱۸ هجري کښې سترگې پټې
کړې.

ده رحمان بابا شاعري:

ده رحمان بابا شاعري ده پښتو ډېره
 ډهیر غټ نصیحت هم دی. څه شهرونه ده
 رحمان بابا په دی ډول دی.

چې الله در سره مل نه وي رحمانه
 که لښکري در سره وي یک تنه يه

په دی شهر کښی رحمان بابا یو ډهیر
 لوی حقیقت بیان کړی او څه په دی ډول
 وای چې کله ده انسان سره ده ~~الله~~ الله
 مرد او ملگرتیا نه وی حاصله، الله سره په
 تعلق نه وی جوړ کړی او یو کار کوی نو
 که څه انسان سره څومره هوم رڼایي
 انبیا او مال او دولت وی، که څومره هوم
 ملگري ورسره وی په لښکر په شکل کښی نو
 بیا هوم دا انسان تنه او یواځی دی.

دغه انسان ته به کله هوم کامیالی حاصله
 نه شی ده الله ده مرد نه بغیر څکله چې
 الله تعالی ده دواړو دواړو جهمانو مالک دی
 او ده هغه ده حکم نه بغیر یو کار هم ممکن نه دی

ه هر ترنده چی ده مرده په قبر ورشی
دوږه بس دی نصیحت په دی دتیا

په دی شفر کښی هم رحمان بابا یو د هیر
لوی پیغام مسلمانانو ته وړاندی کړه ده
چی ده یو مسلمان دپاره قبرستان د هیر لوی
نصیحت ده - ځکه چی یو مسلمان په قبرستان
ورشی یا ده بل مسلمان په قبر ورشی نو ده
دی نه بل لوی نصیحت ده هغه دپاره بل شته
ځکه چه هغه ته دا یارگیر نه وشی چی
دا دنیا فانی ده - یو نه یو ورځ به منځه
هول فرزه کیږو او بیا به ده قیامت په ورځ
خوځه منځه نه سوال او جواب کیږی - هر
انسان ته به ده بشپل عملونو سزا او جزا
میلو کیږی - نو دا د هیر غټ نصیحت دی انسان
دپاره چی ده احزت تیاره وکی او ځان ده
غلط کارونو نه وساتی او ده ښکی په
کارونو کښی اشته وشی .

نوکه هورت ده محمد نه وی پیرا
 پیرا کړی به خړای نه وی دا دنیا

له انسانیت څه په دولت نه دی د جهان نه
 بیت که جوړ کړی ده سرو زرو انسان نړی

له علم و کړی هیڅ عمل دریا نړی نه کړی
 که طفل هسی لوی به کتاب کړی

له عجب نړه که دا درست جهان زما شي
 چی درست جهان بارشاه می دی مولا

له زلمه می ستا به فکر هکستان دی
 تن می ستا له غمه پانه د خزان دی